

EGYENLŐ BÁNÁSMÓD HATÓSÁG
Elnök

Ügyiratszám: EBH/388/24/2018.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság (1013 Budapest, Krisztina krt. 39/B.; a továbbiakban: hatóság) A. B. törvényes képviselő által képviselt **C. D. kérelmezőnek** az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában a dr.ügyvéd által képviselt önkormányzattal (továbbiakban: eljárás alá vont, önkormányzat), valamint a dr.ügyvéd által képviselt **Szigetmonostori Nyitnikék Óvoda és Konyhával** szemben (2015 Szigetmonostor Szabadság tér 5.; továbbiakban: eljárás alá vont, óvoda) előterjesztett kérelme alapján az alábbi

HATÁROZATOT

hozta.

A hatóság megállapítja, hogy a Szigetmonostori Nyitnikék Óvoda és Konyha a kérelmezővel szemben egyéb helyzetével (sajátos nevelési igényű gyermek, aktivitás és figyelemzavar) összefüggésben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, azzal, hogy a kérelmező számára nem biztosította 2018. április végétől kezdve a szakértői véleményben előírt fejlesztéseket, valamint napi 1 óra időtartamra korlátozta a kérelmező óvodai tartózkodását.

A hatóság az eljárás alá vontnak megtiltja a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását.

A hatóság továbbá elrendeli a jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható határozatának 30 napra történő nyilvános közzétételét – a jogsértő nyilvános adatainak kivételével személyazonosításra alkalmatlan módon a hatóság www.egyenlobanasmod.hu, valamint az óvoda www.nyitnikekovoda.gportal.hu internetes oldalán.

A hatóság a kérelmet az Önkormányzattal szemben elutasítja.

Az eljárással kapcsolatban költség nem merült fel.

A határozat ellen a közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek helye nincs, azonban a döntéssel szemben jogszabálysértésre hivatkozással közigazgatási per kezdeményezhető.

A határozattal szembeni közigazgatási pert a kézbesítéstől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de az Egyenlő Bánásmód Hatóságnál 3 példányban, írásban benyújtott kérelemmel lehet kérni. A Fővárosi Törvényszék előtt kötelező a jogi képviselő. A jogi képviselővel eljáró fél a kérelmet az űrlapbenyújtás támogatási

szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani az Egyenlő Bánásmód Hatóság EBH Hivatali Kapuján (KRID: 101221969) keresztül.

INDOKOLÁS

A hatósághoz 2018. június 7-én – a Pest megyei egyenlőbánásmód referensen keresztül – érkezett kérelmében A. B. a kiskorú kérelmező törvényes képviselője előadta, hogy aktivitás és figyelem zavarral, valamint kevert specifikus fejlődési zavarral küzdő gyermeke kk. C. D. a 2017/18-as tanévben jogviszonyban állt az eljárás alá vont óvodával. A Pest Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Budapesti Tagintézménye I. számú Szakértői Bizottság 2017. szeptember 20-án kiállított szakértői véleménye a sajátos nevelési igényű integráltan oktatható kérelmező számára az eljárás alá vont óvodát jelölte ki azzal, hogy legalább heti 3 óra komplex gyógypedagógiai ellátást, és személyi segítőként pedagógia asszisztentst kell számára biztosítani. A kérelmező 2018. április 13-ig 8.45-től 11.45-ig tartózkodhatott az óvodában majd – a kérelmező törvényes képviselője által pontosan nem ismert esemény következtében – 2018. április 20-tól az óvoda a kérelmező jelenlétét úgy korlátozta, hogy a gyermek 10.30-tól 11.30-ig kizárólag az óvoda udvarán tartózkodhatott. A kérelmező törvényes képviselőjének álláspontja szerint a szakértői véleményben előírt fejlesztéseket a kérelmező nem kapta meg, ezért vele szemben védett tulajdonságával összefüggésben az óvoda megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. A kérelmező törvényes képviselőjének álláspontja szerint az önkormányzat, mint a Szigetmonostori Nyitnikék Óvoda és Konyha fenntartója gyermekével szemben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, mivel nem biztosította a gyermek fejlesztéséhez szükséges személyi feltételeket.

A kérelmező törvényes képviselője a kérelméhez csatolta a kérelmező születési anyakönyvi kivonatát, a Pest Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Budapesti Tagintézménye I. számú Szakértői Bizottság szakértői véleményét, a Svábhegyi Gyermekgyógyintézet gyermekpszichiátriai szakvéleményét, az óvodával folytatott levelezések másolatát, a gyermek terapeutáinak véleményét a gyermek fejlődéséről, valamint az óvoda által készített feljegyzést a 2018. április 19-én tartott esetmegbeszélésről.

A kérelmező, – magánpszichológusának véleménye szerint – az elmúlt tanévben a lovas terápián fejlődést mutatott, figyelme ugyan könnyen terelhető volt, azonban türelmesebb lett, az alapvető szabályokat elfogadta. Beszédében egyre több új hang jelent meg, a már ismert szavakat tisztábban ejtette. A 2018. márciusi betegségét követő újra kezdésnél – a fáradékonyságon kívül – az állapotában visszaesést nem tapasztalt. A kérelmező a pedagógiai asszisztensváltást követő időszakot követően erősen zaklatott volt, de az intézménytől nem kaptak arra választ, hogy a gyermeket érte-e valamilyen megrázkódtatás az óvodában.

A kérelmezővel magánúton foglalkozó gyógypedagógus-mozgásterapeuta véleménye szerint a gyermek fejlődésében pozitív változás mutatkozott a tanév során, figyelme, türelme sokat fejlődött. A mozgásterapeuta a 2018. április 19-i megbeszélésen az eljárás alá vont óvodában tartott esetmegbeszélésen kifejtette, hogy a kérelmező fejlődéséhez, szocializációjához elengedhetetlen az intézményes óvodai nevelés.

A hatóság a rendelkezésre álló iratanyagok alapján 2017. június 12-én eljárást indított az óvodával, és az önkormányzattal, mint az óvoda fenntartójával szemben, továbbá nyilatkozattételre hívta fel az eljárás alá vontakat.

A hatóság felhívására az önkormányzat polgármestere a 2018. június 18-án iktatott nyilatkozatában előadta, hogy a kérelmezőnél 2018 áprilisában a felmerült pedagógiai nehézségek miatt újra kezdték az óvodai beszoktatást. Az eljárás alá vont előadta, hogy a kérelmező számára előírt személyi segítőt a szülési szabadságon lévő pedagógiai asszisztens helyén határozott idejű szerződéssel alkalmazták, akinek a helyére – a 2018. áprilisi felmondása után – a tanévből hátralévő 2 hónapra nem találtak helyettesítést. Az eljárás alá vont egyebekben előadta, hogy az eljárás alá vont óvoda rendelkezik 1 fő pedagógiai asszisztens álláshellyel, teljes munkaidőben heti 21 órában gyógypedagógus-logopédust, heti 13 órában, részmunkaidőben fejlesztőpedagógust foglalkoztat, valamint óvodapszichológust alkalmaz megbízással heti 3 órában. Az önkormányzat az egyezségkötésre nyitott volt, ugyanakkor indítványozta a kérelmező komplex vizsgálatát.

Az önkormányzat nyilatkozatához csatolta az Oktatási Hivatal nyilvántartásából a kérelmező korábbi óvodai jogviszonyaira vonatkozó kivonatot, amely szerint a kérelmező ezen óvodai jogviszonyát megelőzően 4 különböző óvodával állt jogviszonyban (ezek időtartama 11 hét, 1 hét, 1 nap, illetve egy tanév volt). Csatolta továbbá az eljárás alá vont óvoda vezetőjének az esettel kapcsolatos összefoglalóját, a 2018. április 19-i esetmegbeszélésről készített feljegyzést, valamint a kérelmező csoportos óvónőjének 2018. április 17-i feljegyzését.

Ez utóbbi szerint 2018. április 17-én a kérelmező az óvodában hangadással jelezte, hogy nem szeretne bemenni a csoportba. A szülők a gyermeket a csoportba bekísérték, de mivel hangosan sírt ismét kimentek vele. A kérelmező törvényes képviselője a gyermek viselkedését látva megjegyezte, hogy az utolsó óvodában töltött napon, akárcsak verbálisan, de bántalmazhatták a kérelmezőt, aminek következtében a gyermek a csoportszobába nem akar és nem is fog bemenni. A csoportos óvónő az eseményeket látva azt javasolta, hogy akkor 10 óra 30-ra jöjjenek vissza az udvarra, és kezdjék újra a beszoktatást.

A 2018. április 19-i esetmegbeszélésen az óvoda pedagógusai elmondták, hogy álláspontjuk szerint a kérelmezőnél a figyelemhiány helyett inkább az érdeklődés hiánya tapasztalható. A pedagógusok, illetve a gyógypedagógus a pervazív tüneteket érzik elsődlegesnek a mindennapi tevékenységek során, ezért véleményük szerint további komplex kivizsgálás szükséges, amely a kérelmező számára előírná a fejlődéséhez elengedhetetlen speciális fejlesztéseket, és az azt biztosító intézményt. A jelenlegi 25 fős csoportban az integráció nem biztosított, mivel az óvodapedagógusok nem rendelkeznek a szükséges gyógypedagógiai ismeretekkel. A jelenlegi helyzet a kérelmező optimális fejlődését veszélyezteti. Az eljárás alá vont óvoda vezetője kérte a kérelmező törvényes képviselőit, hogy járuljanak hozzá a komplex vizsgálat lebonyolításához, és tájékoztatta őket, hogy amennyiben egy hónapon belül ezt nem teszik meg, akkor hivatalból kezdeményezik a kérelmező szakértői véleményének felülvizsgálatát.

Az eljárás alá vont óvoda vezetője 2018. június 20-án érkezett nyilatkozata szerint a kérelmező 2017. szeptember 7-től állt jogviszonyban az intézménnyel. A kérelmező az előző óvodájában csak az édesanyjával együtt tartózkodott a csoportban. A kérelmező a 2017/18-as tanévben a szakvéleményének megfelelően személyi segítőt kapott, aki – GYES-en lévő kolléga helyén – határozott idejű jogviszonnyal rendelkezett. A kérelmező beszoktatása zavartalan volt, de csapongó figyelme miatt hamar elfáradt. Az óvodai tartózkodás ideje folyamatosan hosszabbodott, a csoporttársai segítőkészek, együttműködők voltak vele. A csoportos tevékenységekbe nem kapcsolódott be, figyelme sem volt odaterelhető. Segítőjével kellő határozottsággal mesélésre leült. A szakvélemény a kérelmező számára heti 3 óra fejlesztő tevékenységet írt elő. A gyógypedagógus-logopédus eleinte a csoportba járt be hozzá. A fejlesztés időtartama 2-3 percről, 20-25 percre emelkedett a tanév során. 2017. december 18-án a törvényes képviselőket a kérelmező csekély mértékű fejlődéséről tájékoztatták. Az eljárás alá vont kiemelte, hogy a kérelmező ebben a tanévben kapott először olyan fejlesztést, amelyet nem a törvényes képviselői biztosítottak számára. A kérelmező törvényes képviselőjének benti ebédelésre vonatkozó kérése kapcsán az eljárás alá vont azt a tájékoztatás adta, hogy álláspontjuk szerint a kérelmező esetében az óvodai tartózkodás alatti tartalom mélyítése volt a cél, nem pedig az, hogy minél több időt töltsön olyan helyzetben, amely nem felel meg a jelenlegi fejlettségének. Az eljárás alá vont előadta, hogy a kérelmező önállóan nem étkezik, asztalnál ülni csak rövid ideig képes. 2018 januárjában a kérelmező sokat betegeskedett, majd végül március 14-én egy hosszas betegség után tért vissza a csoportjába, amikor az óvodapedagógusok azt tapasztalták, hogy állapota visszaesett. Ezt követően a kérelmező személyi segítójének 2018. április 9-én megszűnt a jogviszonya, a helyére a munkáját kifogástalanul végző helyettesítő kolléga lépett, aki korábban az óvodában 3 évig személyi segítője volt egy SMA diagnózissal élő gyermeknek.

Az eljárás alá vont a 2018. április 13-i esettel kapcsolatban előadta, hogy aznap a kérelmezőt édesapja hozta, akiről sírást követően levált, és a terembe bement. Ezt követően azonban sírás rohamot kapott, végül a gyógypedagógus-logopédus segítségével sikerült megnyugtatni őt. A kérelmező édesanyja 2018. április 9-től 13-ig kórházban tartózkodott, a gyermek a hét vége felé már nagyon zaklatott volt. A kérelmező sírásáról a szülőknek nem szóltak tekintettel arra, hogy az édesanya ezen a napon jött haza a kórházból. Az eljárás alá vont álláspontja szerint a gyermek sírásrohamát a korábbi pedagógiai asszisztense távozása, valamint az édesanya távolléte okozta. 2018. április 17-én az óvodapedagógus beszélt a szülőkkel, amelyről az egyéni fejlődési naplóban feljegyzés készült.

Az április 19-i esetmegbeszélésen történeteket az eljárás alá vont annyival egészítette ki, hogy azon az óvoda pedagógusai mellett jelen volt a szülők által hozott két szakember is. A kérelmező korábbi személyi segítőt helyettesítő pedagógiai asszisztens betegség miatt távol maradt a megbeszéléstől, emiatt a kérelmező törvényes képviselője alátámasztottnak vélte azt, hogy a csoportszobában történt 2018. április 13-ai incidens az adott kollégához köthető. Az eljárás alá vont felajánlotta, hogy amennyiben a gyermekbántalmazás gyanúja felmerült a kérelmező törvényes képviselőjében, akkor elindítja az erre vonatkozó eljárást. Végül a kérelmező törvényes képviselője ettől eltekintett, és a kérelmező magánpszichológusával együtt arra jutottak, hogy a kérelmezőnél, akár a kevésbé határozott bánásmód miatti bizonytalanságérzet is kiválthatta a sírásrohamot. Ezen a megbeszélésen hangzott el az, hogy mivel a szakvélemény személyi segítőt

írt elő a kérelmező számára, és jelenleg ez az álláshely nincs betöltve, ezért a kérelmezőt kizárólag akkor tudják fogadni, ha mindkét óvodapedagógus a csoportban tartózkodik. 2018. május 18-án a kérelmező törvényes képviselője jelezte, hogy másik intézményt keresnek a gyermekük számára.

Az eljárás alá vont óvoda vezetője nyilatkozatában összesítette, hogy a kérelmező 2018. január illetve február hónapban 8-8, márciusban 7, áprilisban és májusban 5, illetve 6 napot volt óvodában.

Az eljárás alá vont óvoda, nyilatkozatához csatolta a kérelmező egyéni fejlődési lapját, amely tartalmazza a fejlesztések időpontját, és a foglalkozás menetének rövid összefoglalóját, valamint a kérelmező gyógypedagógusa által készített gyógypedagógiai-logopédiai jellemzést. A gyógypedagógus jellemzése szerint a kérelmezővel az együttműködés lassan alakult ki, tanév elején csak néhány percet, januárban 25-30 percet volt foglalkoztatható. A kérelmezőre eleinte a hangsorok monoton ismétlése volt jellemző, később néhány értelmes szót is ki lehetett hallani a beszédéből. Mivel a hagyományos beszédindítási játékokra való odafigyelés sem kezdődött meg nála (mondókák, állathangok utánzása), ezért a klasszikus értelemben vett logopédiai terápiát nem tudta megkezdeni vele. A terápia célja ezért elsősorban a kognitív, és szenzoros integráció fejlesztése volt. Rituálészerűen ismétlődő tevékenységek, térben és időben való struktúrák kialakításával működött együtt a pedagógus a kérelmezővel. A kérelmező figyelme rövid időre volt csak leköthető, érdeklődését nehezen lehetett felkelteni. Azon eszközök köre, amelyek a kérelmező érdeklődését felkeltették a tanév során nem voltak jelentősen bővíthetőek. A kérelmező szemkontaktust időnként felvette a gyógypedagógussal, de a terápia kezdetén teljesen figyelmen kívül hagyta őt. A jellemzés szerint a kérelmező állapota a márciusi betegségét követően jelentősen visszaesett, szinte az őszi beszoktatás időszaka kezdődött el ismét. Érdeklődése percekre volt felkelthető, türelmetlenné vált, erősen nyugtalan volt, ellenállása nem volt legyőzhető. A 2018. április 13-i sírásroham után az esetet az egyik óvodapedagógussal, és a kérelmező törvényes képviselőjével átbeszélve arra a következtetésre jutottak, hogy mivel a kérelmező a csoportszobába nem hajlandó bemenni, ezért inkább az óvoda udvarára hozzák be őt. A kérelmező törvényes képviselőjének részéről elhangzott, hogy az óvodában valamilyen incidens érte a gyermeket, ezért a bizalmuk elveszett. Ebben a helyzetben a kérelmező fokozott ellenállását mindenekfelett tiszteletben tartották, és ehhez alkalmazkodtak, amelynek következtében a fejlesztések az udvarra korlátozódtak. A gyógypedagógus a továbbiakban az udvaron figyelte meg a kérelmező játékát, illetve próbált abba bekapcsolódni. Az udvaron a pörgő játéktól a kérelmezőt elhívni nem lehetett, ezért a gyógypedagógus a gyerekekkel való viselkedését próbálta befolyásolni a játék közben.

Az eljárás alá vont csatolta továbbá a gyermek óvodai jellemzését, és egyéni fejlődésének nyomon követéséről készült feljegyzést, valamint a Dunakanyari Család-és Gyermekjóléti Intézmény felé továbbított jelzőlapot.

A kérelmező törvényes képviselője 2018. június 19-érkezett nyilatkozatában előadta, hogy a kérelmező az óvodában kizárólag logopédiai fejlesztést kapott heti 3 alkalommal 5-20 percben. A

szakértői vélemény felülvizsgálatához – az eljárás alá vont óvoda kérése ellenére – nem járultak hozzá. A felekkel az eljárás során nem kívánnak egyezséget kötni.

A hatóság 2018. július 4-én Szentendrén tárgyalást tartott, ahol a kérelmező törvényes képviselői, az eljárás alá vontak jogi képviselői, valamint egy idézett tanú megjelent. A hatóság által megidézett másik tanú távollétét külföldi tartózkodásával mentette ki.

A tárgyaláson a kérelmező törvényes képviselői elmondták, hogy az eljárás alá vont óvoda javasolta a gyermek komplex felülvizsgálatát a Vadaskert Alapítványnál annak ellenére, hogy 2017 decemberében az óvoda vezetője minimális fejlődésről számolt be a kérelmezőnél. A kérelmező személyi segítője a jogviszonyát április elején megszüntette, ezért április 11-től már a helyettesítő pedagógiai asszisztens volt vele. 2018. április 13-án a kérelmezőt az óvodában törvényes képviselőinek álláspontja szerint megrázkódtatás érte, mivel viselkedése megváltozott. A kérelmező 2018. április 17-én nem volt hajlandó bemenni a csoportszobába sem, sírt, rettegett. A 2018. április 19-én tartott esetmegbeszélésen nem derült ki, hogy mi történt a kérelmezővel, mivel sem az óvónő, sem a helyettesítő pedagógiai asszisztens nem voltak jelen.

Az eljárás alá vont óvoda vezetője elmondta, hogy a kérelmező fejlődéséről heti rendszerességgel feljegyzéseket készítettek. Áprilisban azonban eljutottak oda, hogy a gyermek fejlesztéséhez külső segítségre volt szükségük, ezért javasolták a szakértői vélemény felülvizsgálatát. A korábbi személyi segítő, aki egészségügyi végzettségű volt jó kapcsolatot tudott kialakítani a gyermekkel, az új segitőt – aki a gyermekkel 3 napot töltött – a kérelmező nem tudta elfogadni. A helyettesítő személyi segítő munkájával – aki szintén pedagógiai asszisztensként dolgozik az óvodában más gyermekek mellett – maximálisan elégedettek, azonban a kevésbé határozott személyisége miatt a kérelmező nem vele kezdte meg a tanévet. A pedagógiai asszisztens munkakörre az eljárás alá vont áprilisban megbízással egy újabb személyt is felvett, aki azonban csak néhány napot töltött a kérelmezővel, majd jogviszonyát megszüntette. Ezt követően a státusz – a tanév végéig – megközelítőleg négy hétig betöltetlen maradt. Az a pedagógiai asszisztens, aki az állandó státusszal rendelkezik, és akinek helyén határozott idejű szerződéssel foglalkoztatták a kérelmező korábbi személyi segítőjét, GYES utáni szabadságát tölti, és szeptemberben tér vissza. Ilyen rövid időre a tanév végéig nem tudták a pedagógiai asszisztensi pozíciót betölteni – tekintettel arra is, hogy a közigállás.hu-n sem jelenik meg ilyen rövid időtartamú jogviszony vonatkozásában hirdetés. Fentiek miatt a tanév hátra lévő részét úgy oldották meg, hogy a kérelmező csoportjában a két óvodapedagógus közül az egyikük – a délutános – kizárólag a kérelmezővel foglalkozott, amikor ketten voltak jelen.

Az eljárás alá vont 2018. április 13-a vonatkozásában elmondta, hogy a kérelmezőt nem csak a csoportszobába, a fejlesztő helyiségbe sem lehetett bevinni, a folyosón nyugodott végül meg. Április 19-én az esetmegbeszélésen tájékoztatták a kérelmező törvényes képviselőjét, hogy elkezdik újra a kérelmező beszoktatását. A kérelmező esetében álláspontja szerint a rendszeresség a legfontosabb tényező. Megerősítette, hogy 2017 decemberéig volt egy fejlődés, ami később megrekedt – a kérelmező sokat hiányzott az óvodából – visszatérte után ezért szerették volna tudni, hogy mi okozta a változást nála, ezért kezdeményezték a szakértői vélemény felülvizsgálatát. Az intézményvezető a csoportban töltött idő korlátozásával

kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy nem arról volt szó, hogy a kérelmező 10.30-tól látogathatja csak az óvodát, hanem arról, hogy ettől az időponttól van a csoportban két óvodapedagógus, és a gyermek felügyeletét csak két óvónővel tudja biztosítani.

Az önkormányzat jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vont óvoda vezetőjének hatásköre a pedagógiai asszisztensek felvétele, ő a munkáltató is. Az önkormányzatnak nincs beleszólása a személyi kérdésekbe.

A kérelmező törvényes képviselője elmondta, hogy nem kaptak arról tájékoztatást az esetmegbeszélésen, hogy a kérelmezővel ezt követően személyi segítőként a délutános óvónő lesz, erről csak később 2018. május 15-én értesültek, egy elektronikus levelezés során (levelezés csatolva). Az április 19-i megbeszélésen hangzott el az is, hogy a kérelmező a továbbiakban már csak az udvarra mehet 10 óra 30-tól. A kérelmező törvényes képviselője elmondta, hogy a szeptemberi beszoktatás sem az udvaron, hanem a csoportszobában történt. A kérelmező a beszoktatás időszakától kezdve kizárólag a személyi segítőjével volt, mialatt az óvónők a többi gyerekre fókuszáltak. A kérelmező törvényes képviselője elmondta, hogy az áprilisi esetig elégedettek voltak az óvodával, mert a gyermek nagyon szeretett odajárni. A kérelmező saját fejlesztő orvosa, is arról számolt be, hogy magához mérten nagyot fejlődött. A kérelmező törvényes képviselője elmondta, hogy az eljárás alá vonttal történt első egyeztetések egyikén elmondták, hogy a szakvéleményben leírt szakembereket – a logopédus és a személyi segítő kivételével – nem kell biztosítani az óvodának, mivel ők minden más szakembert biztosítanak számára. A kérelmező a tanévben április 20-a előtt 8. 45-től 11.45-ig tartózkodott a csoportban azt követően azonban életbe lépett az egy órás korlátozás. Elmondta, hogy tapasztalataik szerint az óvodák nem biztosítják az integráltan oktatható gyermekek számára a fejlesztést, és az integrálást, az óvodavezető a kérelmező számára is inkább a kiscsoportos ellátást javasolta, amivel azonban nem értenek egyet. A kérelmező törvényes képviselője úgy nyilatkozott, hogy 2018 szeptemberétől a kérelmező jogviszonyát az óvodával megszüntetik, jóllehet a kérelmező ezt megelőzően nagyjából 6-7 óvodával állt jogviszonyban.

Az eljárás alá vont óvoda jogi képviselője előadta, hogy a kérelmező gyakori hiányzása miatt fejlesztése nem volt folyamatos. A jogi képviselő – a szakértői vélemény felülvizsgálatán túl – indítványozta, annak vizsgálatát is, hogy a kérelmezőt az óvodában ért 2018. április 13-i trauma nem a szülőktől ered-e, mert álláspontja szerint az óvodában nem történt megrázkódtatást kiváltó esemény. Fentiek alapján indítványozta a szülők vonatkozásában igazságügyi pszichológus és pszichiáter vizsgálatát, amelynek költségét megelőlegezik. Álláspontja szerint az eljárás során bizonyos mértékig a kérelmező törvényes képviselőinek felelősségét, és a rosszhiszeműséget is vizsgálni kell.

Az önkormányzat jogi képviselője akként fogalmazott, hogy a kérelmező törvényes képviselője maga is elismerte, hogy az eljárás alá vont óvoda többet nyújtott, mint eddig bármely más intézmény. Álláspontja szerint a nyilatkozatokból kitűnik, hogy az eljárás alá vont óvoda mindent megtett a kérelmező érdekében, javaslatokkal állt elő, még vis major esetén is, ezért a kérelmező törvényes képviselőjével szemben vélelmezhető egyfajta rosszhiszeműség, hiszen az eljárást éppen azzal szemben kezdeményezte, aki az elmúlt időszakban a kérelmező fejlesztését

biztosította. Relevánsnak tartja az ügy szempontjából, hogy miért nem tudott a gyermek az előző 7 intézménybe beilleszkedni, indítványozza ezért, hogy a hatóság szerezzé be a korábbi intézményekből a kérelmezőről készült jellemzéseket. A jogi képviselő indítványozta a kérelmező szakértői véleményének felülvizsgálatát, mert meglátása szerint szükséges, hogy kiderüljön, hogy az óvoda alkalmas-e a kérelmező ellátására, mivel a szakértői vélemény irányt mutatna, hogy milyen intézkedésekkel valósítható meg a kérelmező integrációja, illetve amennyiben ez nem lehetséges, milyen speciális intézmény tudná számára a legmegfelelőbb fejlesztést biztosítani. Fentiek alapján csatlakozott az eljárás alá vont óvoda jogi képviselőjének indítványához, és kérte a hatóságot, hogy a speciális bizonyítási szabályok miatt az indítványt kezelje megfelelő alapossággal, és ne csak okirati bizonyítást folytasson le, mivel álláspontja szerint az ügy hátterének feltárása nélkül nem állapítható meg, hogy a panasz megalapozott-e, vagy csak rosszhiszemű szülői sértettség áll fenn. Előadta továbbá, hogy nyitott az egyezsége, azonban kizárólag olyan tartalommal, amely során a panasz alaptalanként visszavonásra kerül, és a törvényes képviselők alávetik magukat az intézményvezető által javasolt lépéseknek.

A kérelmező csoportos óvónőjét a hatóság tanúként hallgatta meg. A tanú, vallomásában elmondta, hogy a kérelmező beszoktatása szeptemberben kezdődött, eleinte 20 percet tartózkodott a csoportban, majd végül 3 órát töltött bent. A kérelmező a csoportba beilleszkedett, a gyerekek szerették őt. A felnőtteket elfogadta, a személyi segítőjét nagyon szerette. A tanú eleinte azon az állásponton volt, hogy a korábbi pedagógiai asszisztens hiánya nem hatott a kérelmezőre, azonban az április 13-i sírásroham alapján úgy véli, hogy annak oka lehetett a pedagógiai asszisztens személyében bekövetkező változás is, akit nem tudtak számára érzelmileg pótolni. A tanú elmondta, hogy a csoport másik óvónőjével úgy állapodtak meg – a személyi segítő távozása után –, hogy mindig a délutános óvónő lesz a kérelmező személyi segítője.

A kérelmező törvényes képviselője tárgyaláson tett nyilatkozatát kiegészítette azzal, hogy amikor a kérelmező az eljárás alá vont óvodával jogviszonyt létesített tudomásul vették, hogy az óvoda sok mindent nem tud nyújtani, viszont pedagógiai asszisztent és gyermektársaságot igen, ami jelentős előrelépés volt a korábbiakhoz képest. A kérelmező törvényes képviselője sérelmezte, hogy a kérelmező a tanév során nem logopédiai fejlesztést kapott, hanem gyógypedagógiai fejlesztést, amelyről azonban tájékoztatást nem kaptak. Kiemelte továbbá, hogy a kérelmező a tanév során 2018. április 13-át megelőzően is összesen napi 3 órát töltött az intézményben az előírt napi 4 óra helyett, amelyet az eljárás alá vont 2018. április 20-tól napi egy órára – az udvarra – korlátozott. A gyermeket ért 2018. április 13-i atrocitást a gyermeket fejlesztő személyek is diagnosztizálták, amely álláspontja szerint azért sem függhet össze az új pedagógiai asszisztens személyével, mert a korábbi asszisztens április 4-i távozása, és az atrocitás között 9 nap telt el. Az óvodavezető az április 19-i megbeszélésen jelezte, hogy a gyermeknek kis létszámú csoportban van a helye, azaz – a törvényes képviselő szerint – nem kívánták a továbbiakban ellátni a kérelmezőt. Véleménye szerint az óvoda 2018. április 19-e után már nem kívánta megoldani a kialakult helyzetet, nem voltak együttműködők.

A kérelmező törvényes képviselője nyilatkozatához csatolta azokat az sms-eket, amelyben a kérelmező csoportos óvónője 2018. május 15-én megemlítette az édesanyjának, hogy a gyermek személyi segítője a mindenkor délutános óvónő lesz.

A kérelmező törvényes képviselője második nyilatkozatában kifejtette, hogy a kérelmező nem hiányzott többet az óvodából a többiekhez képest. A soron kívüli felülvizsgálatba azért nem egyeztek bele, mert álláspontjuk szerint nincs kompetenciája az eljárás alá vont intézménynek arra, hogy a kérelmező állapotát megítélje. A gyermekkel foglalkozó szakemberek és fejlesztőpedagógusok szerint a hatályos szakértői véleményben foglaltak a kérelmező állapotát megfelelően tükrözik. Álláspontja szerint az előírt heti 3 óra fejlesztés az eljárás alá vont óvodában nem teljesült, mivel a fejlesztési napló szerint a kérelmezőt napi 20-25 percig foglalkoztatta a gyógypedagógus-logopédus, bár – azzal maga is tisztában van, hogy – a kérelmező figyelme 1 órán keresztül nem köthető le. Az étkezés kapcsán fontos lett volna, hogy a kérelmező a gyermekekkel ehessen délben, de a pedagógiai asszisztens munkaideje 12-kor lejárt ezért erre nem biztosítottak lehetőséget még úgy sem, hogy az édesanya bent lett volna az ebéd ideje alatt. A reggeliztetését januártól engedték az óvodában.

A kérelmező törvényes képviselőjének álláspontja szerint a kérelmező becsatolt fejlődési lapja ellentmond a csoportos óvónő tanúvallomásának. Mivel a tanúvallomás szerint a kérelmező szerette a felnőtteket, és a gyermekeket is a csoportban, ezzel szemben a fejlődési lap kapcsolatteremtését gépiesnek írja le. A kérelmező törvényes képviselője sérelmezte továbbá az eljárás alá vont óvoda ügyvédjének a tárgyaláson velük szemben tanúsított magatartását, valamint azt, hogy az eljárás alá vontak érdemi nyilatkozatát a tárgyalás előtt kapta kézhez, így nem tudott a tárgyaláson arra érdemben nyilatkozni.

A kérelmező törvényes képviselője nem kérte az eljárás szünetelését, és nem kívánt az eljárás során egyezséget kötni.

Az eljárás alá vont óvoda képviselője – a hatóság felhívására – csatolta a pedagógiai asszisztensi munkakörre vonatkozó foglalkoztatáshoz kapcsolódó igazolásokat. Az eljárás alá vont óvoda 1 pedagógiai asszisztens álláshelyen 2 főt foglalkoztatott napi 4-4 órában. A kérelmező személyi segítője 2016 szeptemberétől állt határozott idejű jogviszonyban az óvodával, a határozatlan jogviszonnyal rendelkező pedagógiai asszisztens fizetés nélküli szabadságának idejére. Amikor a kérelmező személyi segítője határozott idejű jogviszonyát megszüntette, akkor az eljárás alá vont 3 napig a kérelmező mellé a másik – szintén 4 órában foglalkoztatott – pedagógiai asszisztent helyezte személyi segítőként. A becsatolt iratokból megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont április 11-én felvett egy új pedagógiai asszisztent, aki néhány napot megbízással dolgozott az óvodában a kérelmező mellett, majd megbízási szerződését felmondta.

A hatóság a kérelmet érdemben megvizsgálta, és az alábbi tényeket állapította meg:

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 14. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a hatóság kérelem alapján illetve az e törvényben meghatározott esetekben hivatalból vizsgálatot folytat annak megállapítására, hogy megsértették-e az egyenlő bánásmód követelményét, valamint kérelem alapján vizsgálatot folytat, hogy az arra kötelezett munkáltatók elfogadtak-e esélyegyenlőségi tervet, a vizsgálat alapján határozatot hoz.

Az Ebktv. 4. § b) pontja értelmében a helyi és nemzetiségi önkormányzatok, ezek szervei jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során az egyenlő bánásmód követelményét kötelesek megtartani.

Az Ebktv. 4. § g) pontja értelmében a közoktatási intézmények jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során az egyenlő bánásmód követelményét kötelesek megtartani.

Az Ebktv. 8. § t) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy, vagy csoport valós vagy vélt egyéb helyzete miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Ebktv. 27. § (1) bekezdése szerint az egyenlő bánásmód követelménye kiterjed minden olyan nevelésre, oktatásra, képzésre,

a) amely államilag jóváhagyott vagy előírt követelmények alapján folyik, vagy

b) amelynek megszervezéséhez az állam

ba) közvetlen normatív költségvetési támogatást nyújt, vagy

bb) közvetve - így különösen közterhek elengedése, elszámolása vagy adójóváírás útján - hozzájárul.

Az Ebktv. 19. § (1) bekezdése alapján az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásokban a jogsérelmet szenvedett félnek kell valószínűsítene, hogy a jogsérelmet szenvedő személyt hátrány érte, és hogy a jogsérelmet szenvedő személy a jogsértéskor – ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint – rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal.

Az Ebktv. 19. § (2) bekezdése alapján az (1) bekezdésben foglaltak valószínűsítése esetén a másik felet terheli annak bizonyítása, hogy a jogsérelmet szenvedett fél által valószínűsített körülmények nem álltak fenn, vagy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében nem volt köteles megtartani.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nkt.) 8. § (2) bekezdése alapján a gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a harmadik életévét betölti, a nevelési év kezdő napjától legalább napi négy órában óvodai foglalkozáson vesz részt. A jegyző - az egyházi és magán fenntartású intézmények esetében a fenntartó - a szülő kérelmére és az óvodavezető, valamint a védőnő egyetértésével, a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva, annak az évnek az augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek az ötödik életévét betölti felmentést adhat a kötelező óvodai nevelésben való részvétel alól, ha a gyermek családi körülményei, képességeinek kibontakoztatása, sajátos helyzete indokolja.

Az Nkt. 47. § (1) bekezdése alapján a sajátos nevelési igényű gyermeknek, tanulónak joga, hogy különleges bánásmód keretében állapotának megfelelő pedagógiai, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai ellátásban részesüljön attól kezdődően, hogy igényjogosultságát megállapították. A

különleges bánásmódnak megfelelő ellátást a szakértői bizottság szakértői véleményében foglaltak szerint kell biztosítani.

Az eljárást megalapozó kérelem 2018. június 7-én – a Pest megyei egyenlő bánásmód referensen keresztül – érkezett a hatósághoz. Az Ebktv. 4. § b) pontja alapján az eljárás alá vont önkormányzatra kiterjed a törvény személyi hatálya. Az Ebktv. 4. § g) pontja alapján az eljárás alá vont óvodára kiterjed a törvény személyi hatálya.

A kérelmező a Pest Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Budapesti Tagintézménye I. számú Szakértői Bizottság 2017. szeptember 20-án kiállított szakértői véleménye szerint – aktivitás és figyelem zavar, valamint kevert specifikus fejlődési zavar miatt – sajátos nevelési igényű gyermek.

Fentiek alapján a kérelmező az Ebktv. 8. § t) pontja szerinti védett tulajdonsága (egyéb helyzete) a becsatolt szakértői vélemény alapján megállapítható. A hatóság azt, hogy a kérelmező aktivitás és figyelem zavarral küzdő gyermeknek minősül – figyelemmel az *Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT sz. állásfoglalásában (a továbbiakban: TT állásfoglalás)* foglaltakra – elfogadta a gyermek Ebktv. 8. § t) pontja szerinti védett tulajdonságaként. A TT. állásfoglalás szerint az egyéb helyzet fogalma dinamikusan változik, definíciós magját azonban az képezi, hogy a helyzet megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas, és társadalmi előítéletből táplálkozik. A diszkriminációval szembeni jogvédelem lényegét az egyéb helyzet esetében is az adja, hogy a védett tulajdonsággal rendelkező panaszos elsődlegesen nem saját magatartása, hanem egy adott csoporthoz való tartozása miatt szenved hátrányt.

A hatóság a tényeket alapul véve megállapította, hogy a kérelem az önkormányzattal szemben alábbiak szerint nem alapos:

- Az Nkt. 2. számú melléklete szerint 3 óvodai csoportonként 1 pedagógiai asszisztenst kell biztosítani a fenntartónak. Az eljárás alá vont óvodában a 2017/18-as tanévben 4 csoport működött. A becsatolt személyi anyagokból megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont önkormányzat biztosította a megfelelő számú pedagógiai asszisztenst.
- Az eljárás alá vont óvoda hatályos szervezeti és működési szabályzata szerint (továbbiakban: SzMSz) az óvodavezető hatásköre a rendelkezésre álló költségvetés alapján az intézmény működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek biztosítása, továbbá kizárólagos hatásköre a munkáltatói jogkör gyakorlása. Fentiek alapján tehát a pedagógiai asszisztens munkáltatója az óvoda vezetője, így a pedagógiai asszisztens kinevezésére, a felvételi eljárás lebonyolítására az önkormányzat hatáskörrel nem rendelkezett. Ezt az eljárás alá vontak nyilatkozataikkal is megerősítették
- Az SzMSz szerint továbbá az óvoda vezetője egy személyben felelős az intézmény szakszerű és törvényes működéséért, a pedagógiai munkáért, a jogszabályi előírásoknak való folyamatos megfelelésért. Fentiek alapján tehát a kérelmező óvodai benntartózkodásának korlátozásáért az eljárás alá vont önkormányzat nem felel.

- Mivel az önkormányzat a kérelmező megfelelő ellátása érdekében a jogszabályban meghatározott kötelezettségének eleget tett, a személyi feltételeket biztosította, ezért a hatóság megállapította, hogy a kérelem az önkormányzattal, mint fenntartóval szemben nem alapos.

A hatóság a tényeket alapul véve megállapította, hogy a kérelem az óvodával szemben az alábbiak szerint alapos:

- A becsatolt szakértői vélemény alapján a kérelmező sajátos nevelési igényű, aki az előírt fejlesztésekre jogosult. A hatóság – tekintettel a kérelmező törvényes képviselőjének és az óvodának a megállapodására – kizárólag a személyi segítő és a logopédus-gyógypedagógus vonatkozásában vizsgálta a személyi feltételeket.
- A benyújtott iratok alapján megállapítható volt, hogy az óvoda gyógypedagógus-logopédust foglalkoztat teljes munkaidőben, továbbá 1 fő pedagógiai asszisztens álláshelyen 2 főt foglalkoztat napi 4-4 órában, határozott idejű szerződéssel.
- A kérelmezővel foglalkozó gyógypedagógus-logopédus nyilatkozata szerint a tanév kezdetén a kérelmező figyelme nehezen volt leköthető, a foglalkozások időtartama ezért eleinte 5 perces volt, majd január végére 25-30 percesek lettek. Jóllehet a kérelmező törvényes képviselője sérelmezte, hogy a kérelmező nem kapta meg az előírt időtartamban a fejlesztést, azt azonban maga is elismerte, hogy a kérelmező figyelme jelenleg 1 órán keresztül nem köthető le. A hatóságnak nincs hatásköre állást foglalni abban a kérdésben, hogy a kérelmező állapotával összefüggésben a gyógypedagógus-logopédus szakmailag milyen tartalmú fejlesztéseket nyújtott, kizárólag arra van lehetősége, hogy az előírt fejlesztéseket a kérelmező megkapta-e. A kérelmező vonatkozásában az óvoda becsatolta az egyéni fejlődési lapját, amely részletesen leírja a foglalkozások menetét, a kérelmező érdeklődési körét, megjelölve azt is, ha új elem került bevezetésre.
- A nyilatkozatokból megállapítható volt, hogy a kérelmezőnek a pedagógiai asszisztensi munkakörben foglalkoztatott személyi segítővel szeretetteljes, jó kapcsolata alakult ki. Az óvoda azt követően, hogy a pedagógiai asszisztens jogviszonyát megszüntette, azonnal igyekezett a kérelmező számára újabb személyi segítőt biztosítani. Eleinte az óvoda alkalmazásában álló szintén 4 órában foglalkoztatott pedagógiai asszisztens került a kérelmező mellé, majd 2018. április 11-től április 23-ig megbízási jogviszony keretében egy újabb személyi segítőt alkalmaztak, aki azonban – megbízási jogviszonyának megszüntetése, valamint a gyermek távolléte miatt – csak néhány napot töltött a kérelmezővel.
- Az eljárás alá vont ezt követően – figyelemmel a tanévből hátralévő néhány hétre, valamint arra, hogy a határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező pedagógiai asszisztens gyermeke gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadságáról a 2018/19-es tanévben visszatér – már nem kísérelte meg betölteni a tanév végéig a napi 4 órás határozott idejű pedagógiai asszisztensi álláshelyet, hanem a kérelmező ellátását a csoportjában dolgozó 2 óvodapedagógussal felváltva próbálta megoldani.

- A kérelmező óvodai benntartózkodásának vonatkozásában az Nkt. előírja, hogy a 3. életévét betöltött gyermeknek napi négy órában óvodai foglalkozáson kell részt vennie. A kérelmező törvényes képviselője sérelmezte, hogy az óvoda vezetője 2018. április 20-tól a kötelező napi négy óra helyett egy órára az udvarra korlátozta a kérelmező óvodai jelenlétét. Az eljárás alá vont óvoda nem vitatta, hogy a kérelmező számára a fenti időpont után nem tudta biztosítani a személyi segítőt, ezért a kérelmező – állapotára való hivatkozással – kizárólag akkor lehetett az óvodában, amikor mindkét óvodapedagógus egyszerre volt jelen a csoportban. A kérelmező törvényes képviselője erről 2018. május 15-én kapott sms-ben tájékoztatást.

A hatóság a fentiek alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont óvoda a kérelmező számára 2018. április 20-tól a tanév végéig nem biztosította az előírt személyi segítőt, logopédiai fejlesztése az udvaron egyfajta megfigyelésre korlátozódott, továbbá óvodai tartózkodását a kötelező négy óra helyett egy órára csökkentette. Fenti intézkedésekkel az eljárás alá vont a kérelmező vonatkozásában megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. A hatóság tudomásul vette, hogy az óvoda – a kérelmező törvényes képviselője által is elismerten – 2018. április 20-ig mindent megtett a kérelmező fejlesztése és ellátása érdekében, továbbá, hogy bizonyos tekintetben rajta kívül álló okok miatt a tanévből hátralévő mindösszesen néhány hétre nem biztosította a gyermek ellátását, azonban az eljárás alá vont a kérelmező ellátására a jogviszony fennállásának teljes tartama alatt köteles.

A hatóság az eljárás alá vont szervek jogi képviselőinek indítványával kapcsolatosan megjegyzi, hogy az *általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény* (a továbbiakban: Ákr.) 49. § (1) bekezdése alapján az eljárás szünetelésére nem volt lehetőség, mivel ahhoz az ügyfelek mindegyikének hozzá kellett volna járulnia, az eljárás felfüggesztésére az Ákr. 48. §-a alapján szintén nem volt mód. A jogi képviselők indítványát – a kérelmező szakértői véleménye felülvizsgálatának bevétele, valamint a törvényes képviselők igazságügyi pszichológiai vizsgálatának elvégzése – a hatóság az eljárás határidőben való lezárásának érdekében azért sem vette figyelembe, mert a kérelem tárgyában ezen szakértői vélemények nélkül is megalapozottan tudott dönteni. A kérelmező az eljárás megindításakor rendelkezett érvényes szakértői véleménnyel, amely alapján megállapítható volt, hogy az előírt fejlesztéseket megkapta-e, ahogy az is, hogy az Nkt. alapján a kötelező négy órát az óvodában töltötte-e. A hatóság álláspontja szerint annak a vizsgálata, hogy a kérelmező jogviszonya korábbi óvodáival miért szakadt meg rövid időn belül, az eljárás szempontjából irreleváns, mindazonáltal a hatóság értékelte azt a tényt, hogy ez volt az első olyan óvoda ahol a kérelmező egyedül a törvényes képviselői nélkül lehetett jelen a csoportban, és ahová szívesen járt. A hatóság a jogi képviselő indítványa kapcsán megjegyzi, hogy a kérelmező családi körülményeinek feltárása nem képezheti eljárása tárgyát, mivel annak vizsgálata nem tartozik a hatáskörébe, továbbá az ügy eldöntése szempontjából nem bír relevanciával. A rosszhiszeműség megállapítására a hatóság eljárásában kizárólag a kérelem elutasítása esetén van lehetőség, az a tény azonban önmagában, hogy az eljárás alá vont a kérelem tárgyával nem ért egyet, még a kérelem elutasítása esetén sem alapozza meg a rosszhiszeműség megállapítását.

A hatóság a fentiek alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont óvoda megsértette az egyenlő bánásmód követelményét a kérelmező egyéb helyzetével összefüggésben, azzal, hogy számára a személyi segítő 2018. április 20-tól a tanév végéig nem biztosította, valamint azzal, hogy 2018. április 20-tól óvodai benntartózkodását 1 óra időtartamra korlátozta.

A hatóság a szankció megállapításánál figyelembe vette az Ebktv. 17/A. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás alá vont gazdasági súlyát, valamint azt, hogy a személyi segítő vonatkozásában igazoltan törekedett új pedagógiai asszisztens(ek) alkalmazására, amelyet azonban – a megbízott pedagógiai asszisztens felmondása után – a tanévből hátralévő rövid idő miatt nem tudott megoldani. A jogsértő magatartás további folytatásának megtiltásán túl a hatóság szükségesnek tartotta a határozat nyilvánosságra hozatalát is, mivel a megelőzéshez és visszatartó hatáshoz fűződő célok – a sajátos nevelési igényű gyermekek helyzetének javítása – csak a határozat nyilvános közzétételével érhetőek el. A hatóság a határozat közzétételének időtartamánál (30 nap) értékelte, hogy a kérelmező – törvényes képviselője, valamint privat gyógypedagógusai szerint is – az óvodai ellátás időtartama alatt sokat fejlődött, az intézményben befogadták, jól érezte magát.

A határozatot az Ebktv. 14. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított hatáskörömben eljárva hoztam meg. A határozat elleni fellebbezést az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 116. § (4) bekezdésének a) pontja zárja ki. A jogorvoslatról szóló tájékoztatást az Ákr. 114. § (1) bekezdése alapján állapítottam meg. A közigazgatási perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 12. § (2) bekezdése és a 13. § (11) bekezdése határozza meg. A kötelező jogi képviseletről a Kp. 27. § (1) bekezdése, a keresetlevél benyújtásának határidejéről a 39. § (1) bekezdése rendelkezik.

Budapest, 2018. augusztus 15.

Dr. Honecz Ágnes
elnök